

„Zbrodnie z nienawiści” w odniesieniu do subkultur?

6 kwietnia 2013

Policja angielskiego hrabstwa Greater Manchester, obejmującego obszar aglomeracji miasta Manchester, jako pierwsza w kraju rozszerzyła definicję tzw. „zbrodni z nienawiści” (ang. hate crime) na... subkultury młodzieżowe. Wśród narażonych na „nienawiść” subkultur policja wymienia punków, metalowców czy tzw. emo lub gotów.

Nad rozszerzeniem prawa odnośnie „hate crimes” policja pracowała z fundacją założoną po śmierci 20-letniej członkini subkultury gotów, Sophie Lancaster, która zmarła w szpitalu na skutek pobicia w parku w Bacup, Lancashire w 2007 roku. Dziewczyna i jej chłopak zostali zaatakowani w parku i pobici, dziewczyna zapadła w śpiączkę i zmarła w wyniku obrażeń.

Policja przyjęła, że motywem ataku był wygląd pary. Po jej śmierci rodzina i przyjaciele założyli fundację jej imienia. Jej celem były akcje społeczne mające na celu „zmianę postaw społeczeństwa wobec osób mających odmienny wygląd i styl życia”.

Fundacja rozpoczęła współpracę z policją i... szkolenia dla oficerów. Do tej pory prawo odnośnie „hate crimes” wyróżniało grupy osób narażone na nie ze względu na religię, rasę, narodowość, orientację seksualną lub „tożsamość płciową”. Atak, napaść, która zostanie zakwalifikowana jako „zbrodnia z nienawiści” jest sądzona bardziej surowo, prawo przewiduje wyższe kary za przestępstwa „motywowane nienawiścią” niż za „zwykłe” napady czy pobicia.

Jednak eksperci wypowiadający się w angielskich mediach twierdzą, że bez zmiany ogólnokrajowego prawa policja z Greater Manchester nie będzie mogła zrobić wiele w temacie kwalifikacji jako „hate crimes” przestępstw wynikających z

zatargów pomiędzy subkulturami. Obawiają się także “rozwodnienia pojęcia”. Garry Shewan z policji z Manchesteru mówi, że rozszerzenie “hate crimes” na subkultury stanowi przełom.

Za zabójstwo Sophie Lancaster, dwaj napastnicy, Brendan Harris i Ryan Herbert, zostali w 2008 roku skazani na karę dożywocia. W uzasadnieniu wyroku sędzia Anthony Russel powiedział: “To była zbrodnia z nienawiści wobec całkowicie nieszkodliwych osób, których zaatakowaliście ze względu na ich inny od waszego wygląd”. Było to bodźcem do podjęcia takich działań przez założoną przez rodzinę ofiary fundację. Tym samym pod ochroną prawa dotyczącego “hate crimes” znalazłby się styl ubioru, preferencje muzyczne czy fryzura. W formularzu dostępnym w internecie można zgłosić “zbrodnię z nienawiści” na tle subkulturowym zaznaczając pole “other” (z ang. inne).

Jednym z pośrednich praw dotyczących “zbrodni z nienawiści” są zapisy prawne odnoszące się do tzw. “mowy nienawiści”, która zabrania atakowania (a w praktyce nawet krytykowania) pewnych grup i działań. Do wprowadzenia takich zapisów w wielu krajach (także w Polsce) dążą m.in. ugrupowania skupiające aktywistów homoseksualnych. W przypadku “mowy nienawiści” w prawie odnoszącym się do subkultur byłoby to szczególnie komiczne, zważywszy na fakt, iż wiele subkultur młodzieżowych jest ze sobą zantagonizowanych.

Źródło: [Autonom](#)